

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה HebrewBooks.org ©Mzonaim Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נור מצוה

三

בב קח אה דרב אביסי. מלל מקוטט נלכט
 ווונטן (ג) לימל כומטיה פלק צני (ד) יע:
 טומע' עלי סרי מיל פיטר (ה) ומיסק סה
 וווגה צין סטמוציז (ו) ווומה ביטיאד
 ווועס זינט זונט זונט זונט זונט זונט
 ייוחנן סלכט כלבי יונתן וכ'ס סכל
 בז ג' ג'

יונתן הנקה כלבי יונתן וכ"ס קכלו
 לזרקינו צמד שומם שעוז לדב' רמי^ט
 מילנייד דרב סוה^ו ולבגנו טופח לוט
 יי'זובניט פסק דרכ' נידער גדרן
 ובן מילנייד נצחותה דרכ' צבאי
 נוירלה בעניין דלען סוכנה ייחוד ולען סנו^ט
 פצ'ור חדך מברך ותולחיס שומען
 וכן נוירלה לולר מלחר סהכטמן
 קילומת במלעד ט' לי מהלך קולן כה
 נוכלה [במלעד] סוה ליש נברושי נקמען
 טב: מלי^ט (ד) מברך לדמיה נצ'ורו:
 לא ח' מג' פון' מלכטם
 ע' ז' מג' פון' מלכטם
 לב' ט' מג' פון' סס' ג'ב':
 לג' י' מג' פון' קלאטם
 לד' כ' מג' פון' נג'טה 7:
 לה' ל' מג' פון' סס' פל':
 לו' מ' מג' פון' סס' קלאטם
 ו(ט) פאצ'ומט עולם נדצה צי' ט' נוקה

רביינו חננאל

לשי רצומת נט' דף עג דסוי
זעיר י"ט נוקט מליג'ם לד"כ ולוין
נוגמר לדסמי נקט עולם נדבָה
נדבָה מושען לדפליגו כי' צו' צי' צי'
כלו' וא' הנו' דה' בפרק שני דכתבי
(ו' ע. ו). מollow בקדימ' דל' מלון
ב' ע' (ז) עולה ז' טהראס' ל' ע' ט'
ודלו' מיל' קילבָס' ב' ע' נוקט כו'
קתה למיה' נדבָה ו' ול' להלכי
נדבָה עולם נדבָה דמייך לה' סלמי'
נדבָה הנו' נוקט כו' דליך כטו'
זעיר י' מוקט נדבָה חל' מיטול' מיא'ה
זעיר י' מוקט נדבָה חל' מיטול' מיא'ה
רב לא' קראת בונגה אלא' כה' זעיר
רב לא' קראת בונגה אלא' כה' זעיר

ברשותם, רכ' בר. אלי, קאשון
ומי עירון אמרו ימונין שאין מחשבין
קוריון אותה עשרה, לולמר
הקווריון הוריה בוטס כובשייה
בגון קוריון וכוכיא בהן,
אין קוריון אמתה לאילע גאלזון
והארון משליח דרב פרום
של לוייזר בשבע רביע שבח
ומונט, ריב' בר' שבת נמס' ופ' קאדר
שבת ומונט, ופ' רוקין היכי קאדר
ערב שבת הדרה האילע אלע גאלזון
של קוריון האילע קוריון
אותה מונט, מה ומונט פיטל
בריחיך זיין דוד בונט פיטל
בחיד. ודוחין לא לעניין
מקרא מגילה, בשורה, ולשון
בומנה הא. ואלא מאיר ריב'
שבת מונט, לולמר שוקון
ברבר שבח קוריון
ומונט הא. ולעופק מודבי
אדאר אמר בגדתך דודו ליטס
הכינוי, קאדר רביע שבח
ומונט, ריב' על גב דוד והש' ריב'
להא ריב' בר. קירמן לא ריב'
אדאר אילע ברכות. מלודז
אץ' ישאל טשע
ר' יהודה כל שמארו כוכמי
הראשים אתה מונה לשנים ואו
תבה מהשב להדרים ואו אתה
ותשעה באב וחגינה והקהל
פוערונות לא מקדיין חגינה
או חגינה וככל מזמן חגינה מאחרין
נון לה לבתר שבתא אלא ומין
קאמר חגינה בשבת וועלט
בריחיך דוד בונט פיטל
ש' היא דתנן [ב"ש אומרים]
כלב לא עולות וב"ה אומרים
א אמר חגינה כל זמן חגינה
ברבר שבח קוריון
ראישן של חג חוגג והחול אט
עכבר הרגל ולא חג אינו חייב
הה מאחרין יאפי' עצרת דחד
וחוויתם בשבע שיטים מבוח אחר
א רבי נטע נתניה בפ' ר' ורץ

דינה ממקומם וירקוא ובילד
 בעשיה, אמר חמי ריבנן קורין
 אליו בחדות. השאולן בחריזי זדה
 קורין המגליה וטביסי.
 שודן אמרת אמא (אפלוי בתיויש).
 העוד האמר ר' בא אמר
 ר' יונה רבן מושה אמר אפלוי בחדות.
 קריינן לאן צמ' ציל כח בשילוט
 ציבור הדריך בפדרת תורת
 שוקראן ובורך בפדרת תורה.
 רונבן הארי עזק'ל אמר מורה
 הרוחנית אמר אפרת אנטוניה.
 אבל כו' וכוכב ספדי כהן
 לא היה לנו. (להלמודונית).
 מתני' עזירא אמרת נרוליה
 ר' הא. אמרת בבלגראן
 בכנת פחתה מינך רירן ה
 ספה. ירושלמי עשרה כבלנין
 בכתה מלמדאתון. אמר ר' אמר
 יהודה ר' יונה אמר צרכין
 למלומדים. תאני פדר קלולו
 גונשה. צעריא. פ' (פ'!) קראיה
 מלילה והוותה שלשים. דרבנן
 מקרימין וועל. דרבנן
 ולא יערוב. אבל עטורה טריה
 לכונמת ולויה מולא סס עטלה (ט) וכ'!
 והס נדר נעלם ניקון להכו עז מהד
 עוזין מדיס חקלין: עזועס מהטוטס.
 מומילס עליין קוו' דמוך קמץ סאי'
 וכן עלי' כאליס קנטבען לאן ומון קנטען
 טואן. קנטער נלקראט צלמי מגניג
 פטיין עזועס יט' דכיז החר צלאגיג זומו
 פפי לייקס (פיטום ג) ומלידין קנטעלס
 גאנטן מוקליצין צ'יט' עולא ריכולא נעלם
 כל נספֶס (סמות ג). ואין סומכין
 סומסמה ועל הולן קנטילינו צ'יט' יסומכין
 נסס וול נזונזה: וויסס גאנט האומיס
 סטלרין רצמי' לאטוטה: יט' קשי'
 מהדר מטלוני סט' לה כל צענעה ועדין
 נסיות געלע' צדמע צדמע ביט' צמלי' הומלייס
 צדמען נו' קירילו עז נולח צדמע וצימ
 ט' ומווין צענעלט צחן ליט'ו צדמע
 סצטמ' הילמ' יט' מטלוני נעלמא:
 זקנונה

הזה עבדא וחש ליה כומרה דרכ' וראת' צו
דקלמיה סקורי' מגיגילא צו
בטייח סה נצ'ור טמאנ'ל צו
סוכניקה לן קווין' הויה גאנ' נצערטה דצעערן פרטס ניכ' : ו'כ'
אָלְסִי אַמְרֵ בֵּין צוֹמָה בֵּין פָּלָה צוֹמָה.

ולא יעבו ואמר רב בא אמר שמאן ^{טמן} שאין מון ימים לשנים שנא^ז לחדשי השנה
אתה מונה מימים לשנים ורבנן^ח דקיסרי מישום
שעות לחדשים שנא^ט עד חדש ימים ימים
מחשב שעות לחדשים: אבל זמן עצי כהנמן
מאתרין ולא מקדמיין; תשעה באב אקדומיין
ושוקהיל מישום דacaktיה לא מטה ומון חובייהו יוסט
בשלמא הגינה דאי מיקלע בשבתא מאחרה
הגינה מאי היא אמר רב אוושעיא הכהן
ראיה אפילו ביו"ט דזמן הגינה מאחרין מני
מביאין שלמים ביו"ט ואין סומכין עליהם ר' מיבאיין
מכאן שלמים וועלות וסומכין עליהם ר' מאחרין טפי לא דתנן^ט מי ישלא חג ביו"ט
כל הרגל כלו ווומ טוב האחרון של חג
באחרותו רב אשבי אמר הגינה וכל ומן חה
יומא מאחרין דתנן מודים שאם חל עצרת
השבת אמר רב כי אליעזר אמר רב כי חנה

תורה אור השלם

1. קיומו וקבעו הזרחים עליהם ועל עולם ועל כל הלאים עליהם ולא עיבור להוציאו עשים את שמי הרים האלה בחרם ובונם בכל שדה ונבנה.
2. התהש הוה לך ראש חדשים אשון והוא לך לחדשי השנה:

3. עד חזר ימים עד אשר
יעז מאופכם והיה לכם
לזרע עין כי מסתסם את יי
אשר תקברבכם ותתכו לפניו
לאמר למה זה ייאנו
מןערם: במדבר יא כ

גלוון הש"ס

הנحوה ה' ח

הגהות הגרא
[א] במשמעותו (ולג' מילולי):
מיל' מ'

דמביין חגיגה שהוא זמן חגיגת
כלול. רבא אמר כך פירושא, חגי
קאמר, אפילו עצרת דה Hagigah ויהי